

maa indrømme, at der er anvist adskillige Midler til at komme efter Indtægten. Jeg skal indrømme, at det er ønskeligt at have stærkere Midler i enkelte Tilfælde; men foreslå saadanne! Saa skulle vi tale derom. Giv os noget Bedre! Saa har man Ret til at vrage dem, som forelægge. Særdeles Vægt lagde det ærede Medlem paa Selvangivelsen, men hertil skal jeg senere komme tilbage og derfor ikke opholde mig derved i dette Dieblif. — Til det ærede Mindretal, som ikke har villet tiltræde Forslaget under Nr. 1, skal jeg endnu tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem indvendte mod Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, at, naar det vedtages, skal Loven tilbage til Folkethinget. Så, dersom det ærede Medlem havde modsat sig alle Vædringer i Lovforslaget, saa kunde dette have været en træffende Bemærkning, men det ærede Medlem har jo fulgt os Andet ved at foreslaae en heel Række af Vædringer, og jeg haaber, at i det Mindste een af disse vil blive vedtagen. Skeer altsaa dette, saa maa Sagen igjen tilbage til Folkethinget, og saa ere vi ikke det Alleringeste værre farnne, fordi Vædringsforslaget under Nr. 1 vedtages. Lovforslaget gaaer jo ud paa at fastslaae Regler, som man i Fremtiden kunde henvise til, naar der blev Tale om at opkræve en Indkomstskat. Fordelen ved, at dette Forslag overhovedet behandles og vedtages, skulde jo være den, at man derved fik bestemte Regler, til hvilke man i Korthed kunde henvise, saa at man derved kunde have Midler til Opkrævning af en Indkomstskat paa rede Haand, uden at man hver Gang skulde drøfte det hele Skattemasineri. Nu har Udvalgets Fleertal foreslaaet at begrænse Lovforslaget til een Eigning, og det ærede Mindretal indrømmer, at der ogsaa kan være Udskilligt, der taler herfor; men han siger, at man i den anden Lov kan give supplerende Bestemmelser og der foretage de Forandringer, som man maatte finde nødvendige, medens man lader denne Lov blive staaende som indeholdende de almindelige Regler. Men herved kommer man jo i Modsigelse med sig selv. Hensigten med at vedtage almindelige Regler skulde dog vel være den, at have noget Faststaaende, hvortil

der kunde henvises, naar vi skulde have en Indkomstskat, men nu at slaae Regler fast med Henvisning til, at man kan forandre dem senere, hver Gang der skal udskrives Skat, troer jeg ikke er hensigtsmæssigt. Saa vil dog den af Fleertallet anbefalede Fremgangsmaade være den bedste, selv ganske bortseet fra de Ulemper, som man kommer udover ved at vedtage vort Forslag, idet vi nemlig foreslaae at prøve Masineriets Anvendelse ved Procentsystemet een Gang, hvorefter det da paany kan tages under fornyet Overveelse, hvorledes Reglerne skulle være. Jeg skal derfor gjentagende anbefale Vædringsforslagene under Nr. 1.

Jensen: Jeg troer dog ikke, at det vilde have været forbundet med stor Vanskelighed at lægge Indtægten i Calendaråret 1870 til Grund for Skatten istedetfor i 1869. Jeg troer, at, naar man rykkede Opkrævningsterminerne 1 eller 2 Maanedes frem i 1871, vilde det meget let have kunnet skee, og det vilde da absolut have den Fordeel, at de, der, som jeg før sagde, noagtigt vele enhver Skatlings Udgift, endnu i indværende Aar vilde kunne lægge hen til Skatten af deres Indtægt for 1870, idet de skulle betale Skatten i 1871. Dette vil dog for meget noagtigtige Folk være en Fordeel. Jeg gjør, som sagt, ingen videre Paastand paa, senere hen at foreslaae nogen Forandring heri; men jeg troer dog, at dette vilde have havt sin Fordeel. — Naar den ærede Dødsfører omtalte, at der i Lovforslaget, som det nu foreligger, er anvist Midler til at finde Indtægten, da har jeg forgjæves søgt efter saadanne Midler. Jeg kunde meget godt stille Forslag til saadanne Midler, som jeg vilde finde hensigtsmæssige; men jeg skal for Kortheds Skyld blot tillade mig at henvise den ærede Dødsfører til den Indkomstskattelov, som var foresaet i Sessjonen 1850, og i hvilken der efter min Mening vil findes meget praktiske og nyttige Regler for, hvorledes man skal finde Folks Indtægt. Et andet Spørgsmaal er det naturligtvis, om man vil gaae ind paa disse Midler, og jeg veed meget vel, at man neppe her i Rigsdagen endnu vilde gaae ind paa strenge Midler til at finde Folks Ind-